

Column Goede Vrijdag 2020, radio Ridderkerk

Luisteraars, mijn naam is Ria Keijzer – Meeuwse, en ik ben pastor in de protestantse kerk van Bolnes.

Zingen helpt.

- Vanaf hun balkons zingen en spelen mensen in quarantaine een lied dat verenigt.
- Bij het zorgcentrum wordt "You'll never walk alone" met applaus begroet.
- Koorleden sturen elkaar hun liedje van verlangen: "We'll meet again".
- In tijden van weleer zong het volk Israel in verdrukking, geloofsliederen, de Psalmen.
- De slaven wisten het zeker "We shall overcome some day"..
- J.S. Bach kroop in het verhaal van Jezus en componeerde op onnavolgbare wijze de Matteus Passion.
- En de EO heeft The Passion, met het lied en het thema "Geef Mij je angst".

Elk voorbeeld laat zien dat in tijden die veel emotie oproepen spiegelliederen van grote waarde zijn. Je verandert er de situatie niet mee, maar de lasten komen wel in een ander licht te staan: je vindt herkenning in wat je hoort of zingt, je voelt je er lichter door.

Liederen geven stem aan wat we voelen of niet willen voelen, aan wat we zullen moeten aanvaarden of willen tegenspreken. Er is taal en klank voor wat verdrietig maakt of dankbaar stemt. Kortom: liederen vertolken, raken, verbinden.

Vandaag is het Goede Vrijdag. Het lijden dat Jezus onderging staat centraal. Dat leek het einde. Het Coronavirus confronteert ons er ook mee, met sterfelijkheid, met iets wat onoverwinnelijk lijkt. Natuurlijk, we wisten het al: het leven is kwetsbaar, niet alles hebben we in de hand en zekerheden zijn relatief. Maar dit gemene virus wrijft het er nog maar eens in. Ik denk dat het wreed is om te zeggen dat deze crisis ergens goed voor is of ons toebedacht als leerles. Dat kan ik niet geloven. Het zou haaks staan op wat juist deze week ons leert: Jezus draagt mee wat wij te dragen hebben. Maar als hij er dan toch is, die crisis, dan hoop ik wel, dat verloren gegane waarden erdoor worden herontdekt. Ik denk aan liefdevolle omgangsvormen. Hart voor sociale noden. Oog voor onrecht. Omzien naar elkaar. Economisch willen delen en helen. Aan humaniteit.

Als iemand begrepen heeft wat humaniteit is, dan is het Jezus. Daarvoor betaalde Hij een hoge prijs. Hij is door het lijden heen gegaan en er niet omheen gelopen. Sommige kerkliederen vertellen dat Jezus is gekomen om te lijden. Ik denk dat Hij kwam om te leven. Hij deed wat gedaan moest worden. Hij stond in verbinding met God en met de wereld van toen. Hij nam als prijs voor zijn humaniteit het kruis op, en God was er bij. Het leven bleek sterker.

Zondag vieren we dat het leven wint. Pasen. "De dood is verwonnen", zingen we. Maar er staat ook: "Jezus liet zijn wonden zien" als Hij is opgestaan en zijn vrienden ontmoet. De littekens droeg hij mee, zoals er ook na Corona nog littekens zullen zijn.

We hebben nog lange weg te gaan voordat er weer stabiliteit is in de samenleving, in de emoties en in de economie.

Ik gun het u, jou en mijzelf dat we in de tijd die komt ervaren dat we er niet alleen voor staan. Dat we durven geloven in een kracht, sterker dan de onze. In een dragende hand onder het donker.

En als we zeggen Jezus bijzonder te vinden - of dat God belangrijk voor ons is - dan geven we hen de grootste eer door te doen wat gedaan moet worden, ook als dat zeer doet of offers vraagt. In de sporen van Jezus dus. Grote woorden als 'humaniteit', 'offer' en 'het licht van Pasen' worden zichtbaar in kleine gebaren van gewone mensen zoals jij en ik. Alles waarin we elkaar vandaag helpen opstaan, elk goed woord, elke attentie, elk gebed, elk mooi lied, is een lichtpuntje voor hen die ons nodig hebben. Kleine opstandinkjes zijn het. Ze vertellen dat God er bij is en dat de weg van Jezus leven geeft. Hij wekt duurzame Energie op in mensen, en de samenleving knapt er van op.

Ik wens u en jou vrolijk Pasen, en.... laten we, alleen of samen, het lied zingen van de hoop die in ons is.